

διὰ τὸ μέτρον, καὶ τὴν βαφὴν, καὶ μεταχείρισιν τῶν μαλλίων, οἱ ἀγορασταὶ πάντοτε ὥσπερ δυσαρεστημένοι καὶ διὰ τὴν ποιότητα, καὶ διὰ τὸ μέτρον τῶν ρουχῶν· ἐνδέχεται κατὰ τὸ παρὸν νὰ καθυποβληθοῦν καὶ οὗτοι εἰς τὴν γενικὴν ἐμπορικὴν Νομοθεσίαν, καὶ διατάγματα τῆς Γαλλίας, διὰ νὰ μὴ περιφρονῶνται ὡς ὑπόπτα ἀπὸ τοὺς ἀγοραστάς.

Μετὰ τὰ ροῦχα κατασκευάζονται εἰς τὴν Πόλιν ταύτην καρφοβελόναι, χαλκώματα διάφορα, δέρματα βυρσοδεψημένα, βελόναι, καὶ τὰ παρόμοια.

Η Ὀλλανδαὶ λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἀκυισγράναν πολλὰ χάλκινα αἰγεῖα, ἵτοι χαλκώματα, ὡς λεκάνας, τηγάνια, λέβητας, πλάκας, καὶ τὰ λοιπά, ἕτεροι δὲ σύρια σιδηροῦν, καὶ ὄφειχάλκινον, καὶ σκύτη διέποδήματα· δίδει δὲ χαλκὸν, προϊόντα τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τὴν Ἰρδιῶν, καὶ μαλλία τῆς Ἰσπανίας ἐν καιρῷ εἰρίνης.

Ζυγία, καὶ Μέτρα. Αἱ 100 λίτραι τῶν Παρισίων ἴσοβαροῦσι μὲν 105 $\frac{1}{3}$ τῆς Ἀκυισγράνας, ὥστε 100 ταύτης δίδουν ἔκαδες 37 περίπου.

Αἱ 100 σύραι τῶν Παρισίων φέρουν 180 τῆς Ἀκυισγράνας· ἄρα τῆς Ἀκυισγράνας ὁ πῆχυς εἶναι $\frac{2}{3}$ μικρότερος τῆς Βραβαντικῆς καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὰ δὲ ἐνταῦθα μετακομίζόμενα ροῦχα φοριζονται Βραβαντικοῦ πῆχεως.

ΑΚΡΑ, ΑΚΙΕ, Saint Jean d' Acre, Πόλις τῆς Ἰδαιας ή ἀρχαιότερην Πτολεμαΐς, ὑποτελῆσα εἰς τὸ Ὀδωμανικὸν Κράτος, κειμένη παρὰ τὸν αἰγαλὸν, 100 λ. ἀπέχουσα ἀπὸ τὸ Χαλέπιον, καὶ 16 ἀπὸ τὴν Σιδόνα. M. 57°. P. 32°. 40'.

Ἐπὶ τῆς περιφύμου, καὶ χριστιανοβλαβοῦς ἐκστρατείας τῶν Δυτικῶν Σταυροφόρων εἰσπλεόντων, καὶ ἀποπλεόντων ἀπὸ αὐτὴν τὴν Πόλιν, εἶχε φθάση εἰς πολὺ μέγεθος, καθὼς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ εἰσέτι φαινόμενα ἐρείπια. (Τζεζάρ). Πρὸ τῆς παρελθόσης Ἐκατοντατηρίδος μολις εἶχεν ὄλιγας οἰκίας σωζόμενας· μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ κατέβησεν εἰς αὐτὴν ὁ πρὸ ὄλιγων ἐτῶν

Θα-

E. V. Δ. K. T. I.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Θανάν περίφημος Σατράπις, καὶ Δυνάστης τῆς Συρίας, τὴν ὥχύρωσεν, ὅστε ἀπεκρούσατο τροπαιοφόρως τοὺς ἐπιπεσόγτας Γάλλους υπὸ τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Βοναπάρτου, καὶ συνήργησεν εἰς τὸ νὰ κατοικῆῃ, καὶ νὰ ἔναι Θρόνος Σατραπικὸς μὲ προζένους τῶν εξωτερικῶν Αὐλῶν, καὶ ἐμπόριον εἰς τὰ προϊόντα της, τὰ ὅποια συρίστανται εἰς σιτάρια, ρύζια μεταφερόμενα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, Βαυβάκια, καὶ Βαυβακόνια, ὄνομαζόμενον Νῦμα τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ Νεαπόλεως (Ναπλοῦς) ἐπειδὴ γίνεται εἰς αὐτὰς τὰς δύο Πόλεις. Εἰς καιρὸν εἰρήνης μόνη ἡ Μασσαλλία ἐλάμβανε 10,000 καυτάρια Βαυβάκι εἴτησίως.

Η στερρόστάκη της ἐγκρίνεται ὡς καλὴ, καὶ μεταφέρεται πολλὴ εἰς τὴν Μασσαλλίαν, καὶ τοὺς λιμένας τῆς Ἰταλίας.

Ο λιμήν της εἶναι καλὸς, ἀλλὰ μικρότατος, καὶ ἄχριστος τὸν χειμῶνα διὰ τὰ μεγάλα καράβια, τὰ ὅποια προκρίνουν τὴν Ἰόππην· ὁ δὲ Κόλπος της εὐρύχωρος, καὶ μὲ καλὰ ὄψαρια.

Ἐπὶ τοῦ Ἀρχεώς Διοικητοῦ ἀυτῆς Δαχίρ Ωμέρυ διὰ τὸ φιλέμπορόν του, καὶ τὴν ὄπωσοῦν ἵσυχον διοίκησίν του, συνέτρεξαν πολλοὶ ἐμπόροι Ἀγγλοι, καὶ Ὀλλανδοί, καὶ τὸ περισσότερον Γάλλοι Μασσαλλιῶται, καὶ ὠφεληθησαν πολλοὶ κατὰ τὸ 1767 ἀπὸ τὰ εἰρημένα προϊόντα της.

Η Κωνσταντινέπολις λαμβάνει ἀπὸ αὐτὴν ἐνίστε σιτάρια βασιλικά.

Συγίζουν εἰς τὴν Ἀκραν μὲ τὰ ἴδια ζυγία τοῦ Χαλεπίου· μετροῦν δὲ τὰ ύγρα, ὡς ἔλαια, καὶ ἄλλα, μὲ στάμνων $\frac{2}{3}$ τριημάτων (Rottoli, Ρόττολα) διαιρεμένην εἰς τρεῖς κογύλας, ἀπὸ τὰς ὅποιας 40 φέρουν 100 τριήματα Δαμασκηνά, ὅτοι 575 λίτρας τῆς Μασσαλλίας, δηλαδὴ ὀκάδες 184.

Μετροῦν δὲ τὰ σιτάρια μὲ δύω εἰδῶν Μοδίων, ὅτοι Γαράρ Σιαρί, καὶ Γαράρ Βαχζί, ὑποδιαιρούμενα ἐκαστον εἰς 12 κοιλὰ, καὶ ἔτι τούτων ἐκαστον εἰς 6 πι-

νάκια· τὸ δὲ πινάκι ζυγίζει $9 \frac{1}{2}$ περὶ, ὥστε τὸ κολόνην ὀλίγον τι εἶναι μικρότερον τῆς Κωνσταντινούπολετικῆς.

Αἱ λιβδοσίαι γίνονται εἰς γρόσσια, καὶ παράδεις, καὶ τὰ ξένα Νομίσματα ἀποδεχονται καὶ ἔχει, καθὼς καὶ εἰς ὅλην τὴν Τουρκίαν.

Ἡ περιτειχισμένη Πόλις χωρεῖ γένες 8 χιλιάδες κατοίκους· ὁ αὐτρικός εἶναι νοστρόνις, καὶ διὰ προφυλακτικὸν εἰς τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους παραγγέλλεται τὸ νᾶ τρώγουν ὀλίγον, νὰ ἀποφεύγουν τὸν περιδρόμον τῆς νυκτὸς, καὶ νὰ μὴ ἔξερχωνται ἀπὸ τὰς οἰκίας των πρὸ τῆς ανατολῆς τοῦ ἡλίου.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ — ονομάζεται ἔκτασις γῆς ἔνεργης προχωράστις πρὸς τὴν Θάλασσαν, καθὼς Κόλπος, μυχός, ὃτοι κοίλωμα γῆς, πρὸς τὸ ὅποῖον εἰσχωροῦσα ἡ Θάλασσα στενεύεται ἀπὸ τὰ ἀμφοτέρων ακρωτήρια, τὰ ὅποια ὅσον περισσότερον ἀπέχουν, τόσον εἶναι πλατύτερος ὁ Κόλπος.

"ΑΛΛΑ — Halle, Πόλις τῆς Σεντβίας κατὰ τὴν Μαγδαβιργικὴν Δακίαν (Μ. $28^{\circ}. 15'$. Πλ. $49^{\circ}. 6'$.) παρονομασθεῖσα ἀπὸ τὸν πλησίον αὐτῆς ἐπίσημον Ἀλυκὴν, συγισταμένην εἰς πηγὴν νερῆς ἀλιμυρῆ, τῷ ὅποιος τὰ $\frac{1}{2}$ συμπήγνυνται εἰς ἄλας, καὶ διοικουμένην κατὰ διαφόρυς κανόνας, καὶ νομοθεσίας.

Ἡ Πόλις ἔχει διάφορα ἐργόχειρα, ὡς ἔγκριτα χειρῶτια λευκὰ, καὶ φαιδὲ, κατὰ μέρησιν τῆς Ρανδέρσου τῆς Δανίας, συγιστῶντα μεγάλην λιβδοσίαν· ὁμοίως πλεκτὰ, καὶ ὑφαντὰ περικυρίμια πολλά· ὑφάσματα μάλλινα, ροῦχα, φλανέλλας, καὶ πανία τυπωμένα ἔξαρτα· χρυσᾶ συρίτια, ὁδοντόπλεκτα, ἀμυλον, καὶ ἄλλα τινὰ, μὲ τὰ ὅποια ἐμψυχοῦνται τὸ κατ' ἐκπομπὴν Ἐμπόριον της.

Τὸ Ἑλληνικόν της Τυπογραφεῖον μᾶς ἔδωκε μερικὰ Βιβλία, καὶ ἡ Ἀκαδημία της ἐφώτισέ τινας τῶν ὄμογυνῶν μας.

Κεῖται δὲ πρὸς τὸν Κόχερον ποταμὸν, 11 λ. πρὸς Α. τῆς Ἀϊλβρῶνος, 15 πρὸς Β. Α τῆς Στουτγάρδης εἰς

τοποθεσίαν βυνώδη, καὶ εἶναι μία ἀπὸ τὰς λεγομένας αὐτοκρατορικὰς καὶ ἐλευθέρας.

ΑΛΛΑ ΣΑΞΟΝΙΚΗ — Πόλις περιώνυμος ἐπὶ τὸ Σάλαν ποταμὸν (Μ. 30°. 8. Πλ. 51°. 36').) ἀπέχεσσα οἱ λ. πρὸς Β. Δ. τῆς Λειψίας, 12 πρὸς Ν. Δ. τῆς Βιττερβέρυς, καὶ 16 πρὸς Ν. Α. τοῦ Μαγτεβούργου. ἔχει Πανεπιστήμιον, καὶ τὰ ἀνωτέρω ἐργόχειρα.

ΑΛΛΑ τὸ ΤΤΡΟΛΟΥ — Πόλις φημιζόμενη διὰ τὸ Νομισματοτυπεῖόν της, καὶ τὰς ἀλυκάς της μὲν πηγὰς ἀλμυρὰς, καθὼς ἡ προλεχθεῖσα, κεῖται ὀλίγον μακρὰν ἀπὸ τὸ Ινσπρύκον, Πόλιν πρωτεύουσαν τὸ Τυρόλου.

ΑΛΛΑ Σαλλισβεργικὴ — Πόλις μικρὰ εἰς τὴν Επαρχίαν ταύτην.

ΑΛΛΑ'ΝΔΑ = Επαρχία τῆς Σουηκίας κατὰ τὴν Γοτθίαν μεταξὺ τῆς Σκανίας, καὶ Βεστρογοτθίας, καὶ μέρος τῆς Σμαλάνδας, πρὸς Αν. καὶ πρὸς Δ. τοῦ Κατεγάτου κόλπου. Διαιρεῖται εἰς Βορείαν, καὶ εἰς Νοτίαν, ἔχει ἀέρα ύγιεινότατον· λιμένας εύρυχώρους· πόλεις καλοκατοικημένας· ἐμπόριον εἰς Βόσας, καὶ ἄλλα ζῶα, ἀλλ ὀλίγον σιτάρι· πολλὰ ὄφαρια, μάλιστα τὰς καλιτέρους σαλμῶνας, καὶ κατοίκους φιλοπόνους, καὶ ἐργατικούς. Ιδεὶ καὶ ΣΟΤΗΚΙ'Α.

ΑΛΑ'ΝΔΑ — Aland, Νῆσος τῆς Σουηκίας εἰς τὴν Βαλτικὴν (νῦν δὲ τῆς Ρωσσίας) ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ Βοδνιακοῦ Κόλπου, μεταξὺ Φινλανδίας, καὶ Ούλπανίας, ὅπου ἐτέθη τώρα τὸ σύνορον μεταξὺ Ρωσσίας, καὶ Σουηκίας· περικυκλοῦται ἀπὸ πολλὰ ἔνιρονσα, ἐκτείνεται 17 μίλια κατὰ μῆκος, καὶ πλάτος ὑπὸ τὴν 37°. τοῦ μήκους, καὶ 60°. τὸ Β. Πλ. ἔχει πολλὴν ξυλεικὴν καυσίμην, μεταφερομένην εἰς τὸ Στοκχόλμον, καὶ πολλὰ ὄφαρια εἰς τους αἰγιαλούς της.

ΑΛΒΑΝΙ'Α = Επαρχία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τυρκίας, συνορεύουσα πρὸς Β. μὲ τὴν Δαλματίαν, καὶ τὴν Σερβίαν· πρὸς Α. μὲ τὴν Μακεδονίαν, πρὸς Ν. μὲ τὴν Ελλάδα, καὶ πρὸς Δ. μὲ τὸν Αδριατικὸν Κόλπον. Μ. 36°. 18'. — 39°. 40'. Πλ. 39°. — 43°. 30'.

Διαιρεῖται εἰς "Άνω, ἔχοσα μητρόπολιν τὴν Ἀλεξάνδρειαν (Σκόδραν) καθέδραν τοῦ περιφύμου ύπερασπιστοῦ τῆς Σκενδερβέγη, ὅτοι Ἀλεξάνδρου ἡγεμόνος" καὶ εἰς τὴν Κάτω, τῆς ὅποιας πρωτεύουσα εἶναι τὰ Ιωάννινα τῆς Ἡπείρου. Άμφοτεραι κυριευθεῖσαι παρὰ τοῦ Σουλτάν Μουράτου, καὶ ύπερασπισθεῖσαι παρὰ τῷ ρήθεντος Σκενδερβέγη, κατεξυστάσθησαν μετὰ τὸν θάνατον αὐτὸς, συμβάντα τῇ 17 Ιανουαρίου 1467, παρὰ Μωάμεθ τῷ Β'. καὶ ἐκτὸς μέντην ύπὸ τὸ Οθωμανικὸν σχῆματρον.

Οἱ Ἀλβανῖται εἶναι ἔθνος Σκυδικὸν, φιλολεύθεροι, καὶ φιλοπόλεμοι· κατέβησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ διέβησαν εἰς τὴν ἀντικρὺ ταύτης ἥπειρον, ὅπου καὶ ἐνεκάτοικοι εἰσαν. φυλάττουσι τὸ γλῶσσάν των σύμμικτον μὲ τοὺς προσαποκτιθέντας λατινισμοὺς, καὶ ἐπομένως οἱ μωάμεθανισθέντες ἐπρόσθεσαν τὰς Θρισκευτικὰς λέξεις· ὥστε ή διάλεκτός των εἶναι μίγμα Σκυδολατινισμοῦ χωρὶς γράμματα· εἶναι δὲ στρατιωτικοί, πιστοὶ πρὸς τοὺς μισθευομένους αὐτοὺς, ἀπολίτευτοι, καὶ ἐπομένως αὐτέμποροι· κατὰ δὲ τὴν Θρισκείαν Μωάμεθανοί οἱ περισσότεροι, καὶ οἱ λοιποὶ Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι· Λατῖνοι δὲ μόγοι οἱ Σκοδριανοί.

Ἡ γῆ τῆς Ἀλβανίας εἶναι εὔφορος εἰς γεννήματα, καὶ μάλιστα εἰς ἀραβοσίταρα, καὶ ρύζια· ἐπειδὴ ἔχει πολλοὺς τόπους ποτιστικούς· τὰ πρὸς τὸν Ἀδριατικὸν παράλιά της ἔχουσιν αἰγιαλοὺς μὲ καλοὺς λιμένας, καὶ ἴμποροῦσαν νὰ κάμουν κάλλιστον ἐμπόριον, ἐὰν η Διοίκησις ἔθελεν ἔχη περισσοτέραν πρόνοιαν· οἱ Αὐλῶν, τὸ Δυρράχιον, καὶ τὸ Δουλκίνιον ἐπρεπε καὶ διὰ τὴν τοποθεσίαν των, καὶ διὰ τὴν εὐφορίαν τῶν περιχώρων των νὰ ἔναι Πόλεις ἐμπορικαί· ἀλλὰ διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ τίτλου τούτου ἀρμοδιώτερα ὄνομάζονται πειρατικαί· Ἰδὲ ταύτας κατ' Ἀρθρον.

Ἀλβανία — μικρὸς, καὶ ἀκαλλιέργητος τόπος τῆς Σκωτίας, τρέφων πολλὰ ποίμνια, καὶ ἀποδίδων τὰ ἔξαρτωτερα μαλλία τῷ τόπῳ, Bood Albain γνωρίζομενα.

ΑΛΒΑΝΙΟΝ — Albany, Πόλις τῆς Νέας Τορκίας α-

πέχεισα γο λ. ἀπὸ τὸν πρωτεύουσαν, καὶ συνωνυμουσαν τῇ Ἐπαρχίᾳ Πόλιν, ἐπὶ τὸν "Τδσωνα ποταμὸν προνομαζομένην Φρούριον Χρυσοκήλεον (Fort-Orange). Μ. 307°. 29'. Πλ. Β. 42°. 38'.

Τὸ εμπόριον τοῦ Ἀλβανίκ συνίσταται εἰς τὸ νὰ μεταπωλῇ τὰς διφθέρας τῆς Νεοϋορκίας, καὶ τοῦ Τδσωνικοῦ Κόλπου, πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους εμπόρους· λαμβάνει δὲ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ρούχα, καὶ διάφορα βαναυσουργῆματα.

ΑΛΒΑΝΟΠΟΛΙΣ, ΕΛΒΑΣΑΝΙ — Πόλις ποτὲ πρωτεύουσα τῆς ἄνω Ἀλβανίας, τιμουμένη μὲν Πασσᾶν δίουρον, κειμένη ἐπὶ τὸν Δρίνον, 16 λ. πρὸς Αν. τῆς Σκόδρας, 17 λ. πρὸς Β. τῆς Κωνσταντίας (Κεστεντίλλου). Μ. 38°. 40'. Πλ. 51°. 48'. ἔχει εὖξαίρετα βαναυσουργεῖα, φημιζόμενα διὰ τὴν καλὴν βαφὴν τῶν χαλυβίνων μαχαιρῶν, καὶ μαχαιριδίων· ὅδεν ἡ παροιμία, τὰ κοκκαλά σου εἰς τὸ Ἐλβασάνι διὰ Σογιάδες, ὅτοι μαχαιρίδια.

ΑΛΒΙΓΗ, Albi — Πόλις τῆς Γαλλίας εἰς τὸν Νομὸν Τάρνον κατὰ τὸν πρώτον Λιγκαδόκαν ἐπὶ τὸν Τάρνον ποταμὸν, 15 λ. πρὸς Β. Α. τῆς Τυλέσπις, καὶ 140 πρὸς Ν. τῶν Παρισίων. Μ. 19°. 49'. Πλ. 43°. 55'. 44". ἔχει μερικὰ ύφαντήρια πανίων καὶ ρούχων.

Ἐβδομηκονταπέντε Μόδια (Septiers) τῆς Ἀλβίγης, κάμινουν 100 Παρισιανὰ, ὥστε ζυγίζει τὸ Ἀλβιγιών Μόδιον 300 λίτρας· οἱ δὲ 2 Κάλαμοι ταύτης, 5 πήχεις Κωνσταντινουπόλεως, ὅτοι 3 Παρισιανὰς αὖνας. Οἱ κάτοικοι τῆς συμποσοῦνται εἰς 10,000.

ΑΛΒΙΝΑΤΙΟΝ — Aubenas. **Ιδε' ΒΙΒΑΡΙΟΝ.**

ΑΛΓΑΡΒΙΑ, Algarve — Ἐπαρχία τῆς Πορτογαλίας περιοριζομένη πρὸς Δ. καὶ Ν. ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸν Ωκεανόν· πρὸς Α. ἀπὸ τὴν Γναδισανήν, καὶ πρὸς Β. ἀπὸ Βουνᾶ, τὰ μεταξύ ταύτης, καὶ τοῦ Ἀλεντείου.

Ἔχει ὄλιγα γεννήματα, καὶ πλῆθος ἀμπελώνων, καὶ συκῶν, ὁμοίως πολλῷ ὁ φαρικὸν θύμην, καὶ τριχιῶν τὰ παράλια τῆς·

Όλιγάνθρωπος είναι η Ἐπαρχία αὕτη, ώστε μόλις συναριθμεῖ 65,000 κατοίκους· η μεγαλυτέρα της Πόλις Λάγος ἔχει 2,500, καὶ ἀκρωτήριον ταύτης είναι ὁ "Αγιος Βικέντιος.

ΑΛΓΕΡΙ, Τζαζάερ, Ἰελία Καισάρεια = Βασίλειον ὑποκείμενον κατὰ φορολογίαν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἐπὶ τὴν Λιβύην, συνορεῦον πρὸς Δ. μὲ τὸ Μαρόκον, ἢ Φές πρὸς Α. μὲ τὸ Τούνισι, πρὸς Ν. μὲ τὸ Σάρα, ἢ τοις ἄριμον, καὶ πρὸς Β. μὲ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν· ἔχει δεῖται κατ' αἰγιαλὸν κατὰ τὸ Δαρβίλλην 198 λ. καὶ πρὸς τὴν ξηρὰν είναι ἀπροσδιόριστον, μάλιστα ἔκεισε τοῦ Ἀτλαντος, κατὰ δὲ τὴν γεώμην τῶν ἀκριβεστέρων Γεωγράφων, 114 λ.

Διαιρεῖται εἰς τρεῖς Ἐπαρχίας, τὴν Κωνσταντίναν πρὸς Ἀ. τὸ Τριμεσῆνον πρὸς Δ. καὶ τὸ ἐκατέρωθεν μέσον ὑποκείμενον εἰς τὸ καθ' αὐτὸν ἡγεμόνα (Βέγην) τοῦ Ἀλγερίου.

Τὸ Βασίλειον τοῦτο ἔχει λιπρὰν γῆν, μὲρος τοῦτο, καὶ τὴν ἡμελημένην τῶν ἐγκατοίκων γεωργικὴν, ἔχει ἀρχετὰ γεννήματα, καὶ ἀν τὰ σιτάρια εἶχον ἐλευθέραν τὴν διεξόδον, ἥτελε γένη ἀρκετὸν ἐμπόριον ἀυτῷ τῷ εἴδους· ἀλλ' ἡ καταφρονουμένη ἴδιοκτησία ἀπὸ τὰς τυραννουῦντας ἡγεμόνας, καὶ ἡ ἀλλόκοτος κατ' ἴδιοβουλησίαν ἀντῶν ἀδεια, καὶ ἐμπόδιον τῆς ἐκπομπῆς τῶν σιταρίων, ἀποτελεῖ τὴν σπανιότητα τύττα τῷ αναγκαίῳ προϊόντος.

Προϊόντα — Γίνονται εἰς τὸ Ἀλγερί σιτάρια, ὡς ἀνωτέρω, κριθάρια, κύκκια, καὶ ἄλλα γεννήματα, καὶ ὄσπρια, κρασία, ἄλαια, μαλλία, δέρματα, κυρία, μέλι, πτερὸς στρουθοκαμήλου, σῦκα, σταπίδες, καὶ ἄλλα ὄπωρικά.

Ἐκκομιζονται δὲ ἀρκετὰ σιτάρια, καὶ κριθάρια μὲ τὴν ἀδειαν τῶν ἡγεμόνων, ὅταν καλοπληρωθῶν. Τὰ κρασία είναι κάλα, καὶ ἐκφέρονται ἀρκετά, τὰ κλύματα μεγαλώνουν εἰς ἀναδυνδραδας, καὶ τὸ μεταφύτευμα ἔγενεν ἀπὸ τὰς ἐκδιωχθέντας ἀπὸ τὴν Γρενάδαν τῆς Ἰσπανίας. Ιδὲ **ΒΑΡΒΑΡΙΑ**.

Τὰ ἔλασσα, καὶ εἰς ἔλαῖαι εὐτυχοῦσιν· ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νήσοντα τῆς εἰζαποστολῆς δίδεται διὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ Δαμιάτη, καὶ ἄλλους Ὀθωμανικοὺς λιμένας. Ἀπειρα εἶναι τὰ σύμβλα τῶν μελισσῶν, καὶ τὸ προϊὸν εἰς κυρὶ, καὶ μέλι ύπερβαίνει τὰ εἰρημένα διὰ τὴν ποσότητα.

Ορυκτεῖο — Τὸ "Αλγερι" ἔχει μεταλλεῖα μολύβδου, καὶ σιδήρου, καὶ ὄρυκτεῖα νίτρου, στύφεως, καὶ ἀλυκᾶς· ἀλλ' επειδὴ ἀυτὰ εἶναι κοινὰ εἰς ὅλην τὴν Βαρβαρίαν, θέλομεν τὰ διαγράψι εἶχει. Ιδὲ ΒΑΡΒΑΡΙΑ.

Αλιευτικὴ — Τὰ παράλια τοῦ τόπου τούτου εὐτυχοῦν εἰς τὸ ὄφαρευμα, καὶ εἰς κοράλλια, περὶ τῶν ὅποιων οὐδὲ Βαστιών Γαλλίας, καὶ Κάλλη· οἱ Αλγερῖνοι ὀλίγον ήξεύρουν νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὸ ὄφαρευμα, διὰ τὴν αμέλειάν των.

Εργόχειρα — Κυριώτερα ἐργόχειρα τῶν Αλγερίων εἶναι μάλλινα ύφασματα, χρησιμεύοντα διὰ τοὺς ἐντοπίους, καὶ διὰ τοὺς Αἰγυπτίους, πρὸς τοὺς ὄποις μετακομίζονται Μεταξωτὰ ἐτερόμαλλα (κατηφέδες) ὀλίγα· ζωνάρια, καὶ κεφαλοδεσμα μεταξωτὰ, πίλοι ὀλίγοι κατὰ τὴν μέθοδον τῶν Τουνισίων· μερικὰ μαροκίνια στελλόμενα διὰ τὴν Εὐρώπην· σμῆγμα, καὶ εἶδος μαλλίνου ύφασματος ἐπενδύματος (ἐφεστρίδος) χρησιμου διὰ τοὺς ἐντοπίους, καὶ δι' ὅσους ἄλλους Τούρκους φορῇ κατ' ἐκείνους, ὅποιοι εἶναι οἱ στρατιῶται τῆς Ναυτικοῦ (Γαλιοντζῆδες) καὶ αἴξιωματικοὶ των.

Εμπόριον — Η Θέσις τῆς Αλγερίας, καὶ τῆς λοιπῆς Βαρβαρίας, καὶ τὰ προϊόντα τῶν τόπων ἐκείνων τῆς Λιβύης συμβάλλουν πολὺ εἰς τὸ εμπόριον· ἀλλ' οὐ κλίσις τῶν κατοίκων Τουρκαράβων, καὶ οὐ πολιτικὴ τῶν μεγαλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν εμπορικῶν δυνάμεων τῆς ἔκαμαν νὰ γίναι πειραταὶ κατ' ἐπιτήδευμα, καὶ ὀλιγώτατον εμπορικοὶ μὲ μόνην τὴν Τουρκίαν, καὶ πρὸς ἄλληλους.

Πειρατηρία — Μετὰ τὸ διωγμόν των ἀπὸ τὴν Ισπανίαν περὶ τὰ τέλη τῆς Ι.Ε. Ἐκαπονταεπιρίδος, διαβάντες οἱ Αραβεῖς εἰς τὴν ἀντικρὺ Λιβύην, ἀνέλαβον τὴν

πειρατικήν ζωὴν, διὰ νὰ ἐκδικηθῶν κατὰ τῶν Ἰσπανῶν, καὶ εἰδόντες ὡφέλιμον τὸ ἐπιχείρημα, ἐπέπεσον ἐναρτίου ὅλων τῶν δικτυλεόντων Χριστιανῶν· ὅθεν οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἰσπανίας Φερδινάνδος ὁ Καθολικὸς τῷ 1517, καὶ Κάρολος Ε'. τῷ 1541, ἐνώπλισαν στόλης μεγάλης κατὰ τῶν Ἀλγερίνων, ὡς δυνατωτέρων· ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσαν, καθὼς οὔτε Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. τῆς Γαλλίας τῷ 1664, καὶ τῷ 1682. τοσοῦτον ἦτορ ἀκόμη ἀτελῆς ή πολεμική Ναυτική τῆς Εὐρώπης.

Εἰς αὐτὰς τὰς Ἐποχὰς οἱ στόλοι τῶν Ἀλγερίνων ἥσαν τρεμεροί, καὶ εἴδεσμοφοροῦσαν ὅλα τὰ ἐμπόρικὰ καράβια εἰς τὴν Μεσόγειον κατ' αρέσκειαν· μετὰ δὲ τχύτα ἐνδυναμωθέντες οἱ Εὐρωπαῖκοι στόλοι, καὶ ἀναλόγως αὖνατισθέντες οἱ τῶν Ἀλγερίνων, ἐγένοντο συνθῆκαι μεταξὺ Ἀγγλίας τῷ 1652, καὶ μεταξὺ Γαλλίας τῷ 1717, αἱ ὁποῖαι ἐλύτρωσαν αὐτὰ τὰ ἔθνη ἀπὸ τὸ ὄνειδος τῆς φορολογίας, καθὼς καὶ τὴν Ὁλλάνδην τῷ 1726.

Ολη ἡ Ἰταλία (ἐκτὸς τῆς Τοσκάνης κατὰ τὴν Συνθήκην τοῦ 1748) ἡ Ἰσπανία, καὶ αἱ λεγόμεναι Ἀναστατικαὶ Πόλεις τῆς Γερμανίας, ὑπόκεινται εἰς τὰς ληστείας τῶν Ἀφρικανῶν τούτων. Τὰ Ῥωσσικά καράβια εἶναι ἀπείρακτα μὲν ἐγγύησιν τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους· τὰ δὲ Σουηκικά ἔχουν συνθήκας μὲν φορολογίαν πρόσδιωρισμένην. Τὰ Ὁθωμανικά, καθὼς καὶ τὰ ὑποτελεῦτα εἰς αὐτοὺς εἶναι ἐλεύθερα, καὶ ὅταν ἡ Τζηλή Πόρτα βουληθῇ, περιορίζει τοὺς Ἀλγερίνους, καὶ τὰς λοιποὺς ἐκείνας Βαρβάρας. Ιδὲ καὶ κατωτέρω εἰς ἈΛΓΕΡΙ.

Ζυγία, Μέτρα, καὶ Νομίσματα — Τὸ κόινὸν Καρτάρι τοῦ Ἀλγερίου ζυγίζει ιοβ Παριστανδὲς λίτρας, καὶ ἐπειδὴ τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως βαρεῖ 111, ἀρα τὸ Ἀλγερίου ζυγίζει ὀκάδας 42 $\frac{1}{2}$. Διαιρεῖται εἰς 100 ρόττολα ἐντόπια.

Ἐχουν καὶ ἄλλο $\frac{1}{2}$ ἐλαφρότερον, μὲν τὸ ὁποῖον ζυγίζουν τὸ θέρος, κοκολάταν, καὶ παρομοίας τιμίας πραγματείας.

"Ετι δὲ τρίτου, μὲ τὸ ὄποιον πωλεῖν τὰ φοινίκια, τὰ σῦκα, τὰς σταπίδας, καὶ παρόμοια ἔνρα ὄπωρικά, συνθετόμενον ἀπὸ 166 τῶν εἰρημένων ἐντοπίων τμημάτων εἰς ὅκαδας 70 $\frac{1}{4}$. Τὸ ρόττολον, ἵτοι τμῆμα ἑκατοστὸν ἰσοβαρεῖ μὲ δραχμὰς Κανσταντινουπόλεως 171.

Τὸ ὄνομαζόμενον Καύφιρον (Μόδιον) μέτρον τῶν γεννημάτων τῆς Πόλεως Ἀλγερίου, ζυγίζει εἰς σιτάρι λίτρας τῆς Λιβόργου 680. ἵτοι 448 Παρισιανὰς, διπλαδὸν 179. ὅκαδας. Συνθέτεται ἀπὸ 16 Ταρρία, χωρῶντα $\frac{1}{2}$ κοιλὸν Κανσταντινουπόλεως.

Εἰς δὲ τὸ "Αρζεον εἶναι πολὺ μικρότερον, διπλαδὸν τὰ $\frac{1}{3}$ του αὐτοῦ, καὶ τὸ $\frac{1}{3}$, τῶν 343 λιτρῶν τοῦ λεγομένου **Φορτίου (Charge)** τῆς Μασσαλίας, ὥστε εἶναι λιτρῶν Παρισιανῶν 114 $\frac{1}{2}$, ὅ ἐστιν ὅκαδες.

Τὰ ὑγρὰ, ὡς τὸ ἔλαιον, μετροῦνται μὲ στάμρον 29 λιτρῶν τῶν Παρισίων, ὥστε αἱ 4 $\frac{1}{2}$ κάμρουν τὴν Μιλλερόλλαν τῆς Μασσαλίας λίτ. 130, ἵτοι ὅκαδ. 45.

Τὰ μάλλινα ύφασματα, ἵτοι τὰ ρύχα, πανία, καὶ ὄμοια μετροῦνται μὲ τὸν πῆχυν τῆς Τσουρκίας· τὰ δὲ μεταξωτὰ, καὶ χρυσᾶ μὲ ἄλλον μικρότερον τὸ $\frac{1}{3}$ ἵτοι μακρὺν τὰ $\frac{2}{3}$ ἐκείνου.

Νομίσματα — Τὸ "Αλγερί, καθώς καὶ αἱ λοιπαὶ ἡγεμονίαι τῆς Βαρβαρίας ἔχουν δικαιώματα νὰ κόπτουν νομίσματα ὑπὸ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν τίτλον τοῦ Σουλτάνου τῶν Ὀθωμανῶν, μὲ χαρακτηριστικὸν τῆς ὀνομασίας τὸ τόπον, ἵτοι "Αλγερί (Τζαιζάερ) Τρίπολις (Ταραβολοῦς) καὶ Τούνις· εἶναι δὲ ὅλα κατωτέρας ποιότητος, ὡς γρόσσια, καὶ ἑκατοστάρια· τὰ χρυσᾶ ὄμως εἶναι καλύτερα.

'Ἐπομένως μονάς γομισματικὴ εἶναι τὸ ἄσπρον, καὶ 29 τοιτῶν φέρουν ἐν Ταμίνῃ ἢ Τομίνῃ· 8 ἀπὸ αὐτὰ κάμρουν τὸ Γρόσσι, πατάκα ἀπὸ τοῦ Πορτογαλλικοῦ ὄνομαζόμενον, καὶ διαιρούμενον εἰς νόμισμα συναλλαγματικὸν πατάκαν μικρὰν 232 ἄσπρων, ή ὅποια εἶναι κατ' ἴδεαν μεταχειρίζομένη εἰς τοὺς λογαριασμοὺς, καὶ συναλλάγματα, καὶ εἰς πατάκαν μεγάλην εὑρισκομένην πραγ-

πραγματικῶς, καὶ κατὰ καιροὺς μεταβαλλομένη, καὶ διατιμωμένη.

Τὸ χρυσοῦν νόμισμα (φλωρὶ) τῆς Ἐποβασιλείας ταύτης λογαριάζεται $\frac{1}{2}$ μικρότερον ἀπὸ τὸ Ὀλλανδικὸν, καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς $\frac{1}{2}$ καὶ $\frac{1}{4}$. Τάρα (1815) τιμᾶται γρόσσια 12 εἰς Κωνσταντινούπολις.

**Συραλλάξσει τὸ Ἀλγερί μὲ τοὺς
ἀκολούθους τόπους.**

100 Πατάχαι

μικραὶ φέρνει εἰς τὸ Ἀμστελόδαμον	250	Φλωρίνια.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὴν Γάδην	$35\frac{1}{2}$	Τάλληρα πρὸς 32 ρέαλα.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὴν Κοπεγχάγην	$99\frac{1}{2}$	Ριέταλληρα πρὸς 6 μάρκας χρυσᾶς.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὴν Γένουαν	111	Τάλληρα πρὸς 100 σολδία.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὸ Ἀμβούργον	300	Μάρκας πρὸς 16 σολδία λεύβια.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὴν Λισβώναν	215	Κρυζαδας πρὸς 405 ρέϊς.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὴν Λιβύρνον	115	Πίσσας πρὸς 120 σολδία.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὴν Λόνδραν	57	Δηνάριος Στερλίνια.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὴν Μεσσίγην	135	Δουκάτα πρὸς 10 Καρλίνια.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὴν Νεάπολιν	127	Όμοια.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὴν Βενετίκην	$115\frac{1}{3}$	Όμοια πρὸς 24 Γρόσσια.
— ὁμοιαὶ . . εἰς τὰ Παρίσια	$117\frac{3}{4}$	Σχούδα πρὸς 5 φράγκα.

Κάτοικοι — "Οτι τὸ βασίλειον τοῦτο, καθὼς καὶ ἡ λοιπὴ Βαρβαρία, εἶναι ὅλίγον κατοικημένον, εὔκολα τὸ καταλαμβάνει ὁ περίεργος ἀπὸ τὴν αὐτοδεσποτον καὶ τυραννικὴν Διοίκησιν τῶν ξένων, καὶ ἄλλογενῶν ἥγεμονων, οἱ ὅποιοι καταθλίβουσι τοὺς δυστυχεῖς ἐντοπίας, καθὼς γενικότερα θέλομεν ἐκθέσει εἰς τὰ περὶ Βαρβαρίας ἐν γένει, καὶ εὖδω ἀποσιωπῶμεν.

ΑΛΓΕΡΙ = 'Ἐπαρχία ἡ κατὰ τὸ μέσον τοῦ συντύμου βασιλείου, ἔχουσα ἐκατέρωθεν τὰς ἄλλας δύο Κωνσταντινήν, καὶ Τρεμεκινήν, ὡς προείρηται' εὑφορεῖ εἰς

εἰς ἀμπελῶνας, τῶν ὅποιων τὰ κλίματα μόλις ἀγκαλιάζει ἔνας ἄνθρωπος, καὶ ἀναλόγως μεγαλοστάφυλα· ἔτι δὲ εἰς ὄπωρικά, καὶ εἰς τὸ ἀλίευμα τοῦ καλυτέρου κοραλλίου.

ΑΛΓΕΡΙ — Πόλις (Τζαιζάερ ἀπὸ τῦ ἀρχαίν Κασάρεια λεγομένη) πρωτεύουσα τῆς ἀνω Ἐπαρχίας, καὶ τοῦ ὅλου Βασιλείου, κειμένη ἐπὶ τον βόρειον αἰγιαλὸν τῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ τὴν Μεσόγειον, ἀντικρὺ τῆς Μινόρκας. Μ. 21°. 20'. Πλ. Β. 36°. 30'.

Η Θέσις της εἰς τὸ πλάγιον ἕνὸς λόφου φέρει χαριεστάτην ἐποπτίαν· καὶ οἱ περὶ αὐτὴν λόφοι καλλιεργούμενοι μὲ κήπους, καὶ ἀμπελῶνας, προξενοῦν τέρψιν, καὶ ευφορίαν εἰς τοὺς κατοίκους.

Ἐμπορευόμενοι κυρίως μὲ τὸ "Αλγερί οἱ "Αγγλοι, Γάλλοι, καὶ "Ολλανδοί ἔχουσι καὶ Προξένους (Κονσόλους) ἐγκατοικοῦντας, οἱ ὅποιοι, καθὼς καὶ εἰς τὴν Τυρκίαν, ὑπερασπίζονται, προστατεύουσι, καὶ κρίνουσι τὰς διαφορὰς τῶν ὁμογενῶν των ἐμπόρων, καὶ ναυτιλλούμενων· οἱ "Ηγεμόνες "Τυποβασιλεῖς "Αλγερίνοι ἀποδίδυσιν εἰς αὐτοὺς ὅσα προνόμια ἐπιτρέπουσιν αἱ συνθῆκαι ἐκάστου· ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον ἐμπόριον εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν "Εβραίων τῆς Λιβύης αὐταποκρινομένων μὲ τοὺς ὁμοφύλους των κατοικῶντας εἰς τὸ "Αλγερί, καὶ ἀπολαμβανόντων διάφορα προνόμια μὲ τὸν πρὸς τοὺς Ήγεμόνας κολακευτικὸν των τρόπου· ἡ συμβάσα ὅμως πρὸ ὅλίγων ἐτῶν ἐπανάστασις κατ' αὐτῶν, διέφερε πολλοὺς, καὶ ἐγύμνωσε τὰς περισσοτέρους· μ' ὅλον τὸ πάλιν ἐπανέλαβον.

Ο Πρόξενος τῆς "Αγγλίας, ὅχι μόνορ διὰ τὴν θαλασσοκρατίαν τοῦ ἔδεους του, ἀλλὰ καὶ διὸ ὅ, τι φέρει εἰς τοὺς "Αλγερίνους, καὶ παλεῖ ἀποσκευὰς πολεμικὰς, ὡς πυρίτιν κόνιν, κανόνια, τυφέκια, σπαθία, καὶ παρόμοια, ἔχει τὴν προτίμησιν· ἀλλὰ καὶ ὁ Γαλλικὸς δὲν εἶναι κατώτερος κατὰ τὴν ὑπόληψιν· οἱ λοιποὶ σχεδόν ὅλοι περιφρονοῦνται.

Οἱ υπηκοοι τῆς "Οθωμανικῆς Πόρτης, καὶ τὰ καρά-

βιά ταν τοκίζοται ἐλεύθεροι, καὶ τὰ Διατάγματα τοῦ Σουλτάνου, συντροφευόμενα μὲ προσταγαῖς τοῦ κατά καιρὸν Ὀθωμανικοῦ Μεγάλου Ναυάρχου, λαμβάγουν ἐκτέλεσιν· ἐκτὸς μόνον εἰν τὰ τοιαῦτα καράβια ἔθελεν πιασθῆ πλέοντα εἰς λιμένας ἀπηγορευμένους, καὶ κατακριθῆ δημευθέντα ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα.

Ο αἰγαλός της Ἀλγερίου εἶναι εὐλίμενος, καὶ ὁ λιμὴν τῆς πόλεως ασφαλής, καὶ καλὰ ωχυρωμένος, κτιστὸς, καὶ περιφρακτός μὲ τοῖχον.

Τελώνιον πληρώνουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι κατὰ τὰς τελευταῖς συνδήκας 5 τοῖς ἐκατὸν διὰ τὴν εἰσκομιδὴν, καὶ $2\frac{1}{2}$ διὰ τὴν ἐκκομιδὴν, ἐπάνω εἰς τὴν τιμὴν τῶν πραγματειῶν· σί δὲ ὑπέκοοι, καὶ Τούρκοι $12\frac{1}{2}$ τοῖς ἐκατὸν διὸ τὴν εἰσκομιδὴν, καὶ $2\frac{1}{2}$ διὰ τὴν ἐκκομιδὴν ὄμοιώς.

Ολοι οἱ Ἀλγερῖοι Τούρκοι ἔχουν δικαιώματα νὰ ἀρματώσουν πειρατικὰ πλοῖα, μικρὰ, ἢ μεγάλα κατὰ τὴν δύναμιν των· λαμβάνουν ἔγγραφον περὶ τούτου ἀπόδειξιν ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα, καὶ επικυρώται απὸ τοὺς Προξένεις τῆς Γαλλίας, καὶ τῆς Ἀγγλίας διὰ νὰ μὴ ἐνοχλῶνται απὸ τοὺς στόλους των· Απὸ δὲ τὰ ληστευόμενα καράβια, πραγματείας, καὶ αἰχμαλώτους ἀνήκει τὸ $\frac{1}{3}$ εἰς τὸν Ἡγεμόνα μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ δεκάτου εἰς τὸ τελώνιον· τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὸν πειρατὴν, καὶ τοὺς συνναύτας του· ἅρα ἔχουσι νόμους, καὶ οἱ κλέπται, καὶ λησταί.

Κατὰ τὰς τελευταίας περιγράσεις τὸ Ἀλγερί ἔχει 21,000 κατοικίας, ἵτοι οἰκογενείας, ἐν οἷς 15,000 Φυχαὶ Ἐβραῖοι· 600 οἰκίαι Τύρκων· 300 κυβεριτῶν καραβίων· καὶ 6,000 Γενιτζάρων· οἱ δὲ λοιποὶ Ἀραβεῖς αὐτόχθονες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — Πόλις τῆς κάτω Αἰγύπτῳ περίφημος, καὶ διὰ τὸν κτίτορα αὐτῆς Ἀλέξανδρον τὸν Μέγαν, καὶ διὰ τὸ ποτὲ μέγιστον ἐμπόριον της, περὶ τοῦ ὅποίου πολλάκις ἀνεφέραμεν, καὶ διὰ τὸ εἰσέτει εὐεργούμενον εἰς αὐτήν.

Κεῖται ἡ Πόλις αὕτη ἐπὶ τὸν αἰγαλὸν τῆς Μεσογείου

Θα-

Γ.Α. Δ. Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Θαλάσσις πλησίον εἰς ἔτεις ἀπὸ τοὺς διώρυγας τῆς Νείλου, ἀποτελοῦντα τὸ δυτικότερον στόμιον του· ἀπέχει 50 λ. πρὸς Β. τὴν Καΐρυ, καὶ 36 πρὸς Β. Δ. τῆς Δαμιάτης· τὰ περίχωρά της εἶναι ξηρά, καὶ ἄκαρπα, καὶ νερὸν πότιμον λαμβάνει μόνον ἀπὸ τὸν εἰρημένον διώρυγα· ὥστε διὰ μονού τὸν χαλόν της λιμένα ἐκτίσθη, καὶ κατοικεῖται. Μ. 47°. 56'. 30". Πλ. Β. 31°. II'. 20".

"Οταν ἐκτίσθη κατ' ἀρχὰς παρὰ τοῦ μεγαλυργῆ Μαχεδόνος¹ Ήρωος, εἴτείνετο ἡ ἔως 8 λ. ἐμπεριλαμβάνουσα παλάτια λαμπρὰ, ἀμφιθέατρα, ναοὺς, καὶ προστίας, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα εἴξεπεσε τόσον, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ίχνη τῶν ἑρειπίων της εἶναι ἀγνώριστα. Ἡ νῦν λεγόμενη παλαιὰ Ἀλεξανδρεία ἐκτίσθη παρὰ τῶν διαδόχων τοῦ Ἀραβὸς Σαλαδίτης κατὰ τὸ 1212. ἐσμικρύνθη ὅμως καὶ αὕτη μετὰ ταῦτα διὰ τὸ στασιῶδες τῶν κατοίκων της ἵναντίον τῶν Σαρακηνῶν Σδουλτάνων, καὶ προσεκτίσθη πρὸς τὸν λιμένα, ὃ ὅποιος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ αὐτόπτου Μαιλλήτου Γαλλικοῦ Κονσόλης ἀδιακόπως γεμίζει, καὶ ἀπομακρύγεται ἀπὸ τὴν Πόλιν.

"Οσα προείπαμεν εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Σπουδὴν περὶ τοῦ παλαιοῦ ἐμπορίου, καὶ εἰς τὴν λέξιν Αἴγυπτος, ἀποδεικρύνη ἀρκετὰ καὶ τὴν εὐστοχωτάτην τοποθεσίαν της διὰ τὸ ἐμπόριον τῆς Ἰνδίας, καὶ τὴν μεγαλωσύνην, καὶ πλούτισμὸν εἰς τὸν ὅποιον ὑπερανέβη αὗτη ἡ πότε Μεγαλόπολις, καὶ Μητρόπολις τῆς Αἴγυπτου, καὶ περιττολογία εἶναι νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ αὐτά.

Κατὰ τὸ παρὸν εἴξεπεσεν ἀπὸ τὴν δόξαν ἐκείνην, καὶ ὡς μόνος λιμὴν τῆς εὐφόρου Αἴγυπτου, ἔχει τὰ τελώνια, καὶ τοὺς ἀλλογενεῖς προξενούς, καὶ ἐμπόρους· ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων οἱ περισσότεροι διὰ τὸ οοσφόδες τοῦ τόπου προκρίνουν νὰ κατοικήνεις τὸ Ραχύτι, καὶ Δαμιάτην· ἀλλοι δὲ καὶ εἰς αὐτὸν τὸ Κάΐρον.

Περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀλεξανδρείας ἀρκοῦσι τὰ εἰρημέγα περὶ τῆς Αἴγυπτου· διότι ἀπὸ τὸν λιμένα της ἐξαποστέλλονται ὅλαις αἱ πραγματεῖαι, καὶ ἀπὸ αὐτὸν ἐκβαίνουν· εἶναι δὲ οὐσιωδῶς πραγματεῖαι ἐκκομιδῆς·

σιτάρια, ρύζια, πανία λινά, λινάρια, κρόκος νόθος, καφές αραβικός, κόμμι αραβικόν, ἄλας ἀμμωνιακόν, νέτρον, σένα, νῆμα λινόν. Τῆς δὲ εἰσκομιδῆς, ἐργόχειρα τῆς Εὐρώπης, καὶ τῆς Τουρκίας, καὶ προϊόντα τῆς Αμερικῆς, καὶ ἀυτῆς τῆς Τουρκίας, ὡς ξύλα, κρασία, ἔλαια, κ. τ. λ.

Ναυπλοία — Ή διαπόρθμευσις, ἵνα τὸ ἔμβασμα τοῦ λιμένος τῆς Αλεξανδρείας εἴναι δύσκολος διὰ τὸ στενόχωρον, καὶ τὰς ύφαλους πέτρας, καὶ σκοπέλους καιμένους εἰς τὸ στόμιόν του μεταξὺ τῆς πρὸς Δ. ἄκρας τῆς Αντιρρόδου Νήσου, καὶ τῆς ξηρᾶς· ἀλλὰ μετὰ τὴν διάβασιν ταύτην ὁ λιμὴν εἴναι ασφαλής, εύρυχωρος, καὶ χωρητικὸς χιλίων καραβίων περίπου, τὰ ὅποια πλησιάζουν ἕως τῆς ἀκραιγιαλίας.

Ἐπὶ τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινούπολεως διαρρεῖς ὁ καλὸς οὗτος λιμὴν μὲτοῖχον ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἔως τῆς εἰρημένης ἄκρας τῆς Αντιρρόδου ὀνομάζεται Νέος ὁ Ανατολικώτερος, καὶ ὀλιγώτερον ασφαλής, εἰς τὸν ὅποιον μόνοκ ἐλλιμενίζουν τὰ χριστιανικὰ καράβια, καὶ Παλαιός ὁ Δυτικώτερος, καὶ καλός, ὅπου μόνα τὰ Οδωμανικὰ ἀράζουν.

Οἱ κατὰ τὸ παρὸν πτωχοὶ κάποιοι τῆς Αλεξανδρείας ιστεροῦνται ἀπὸ μεγάλα καράβια, καὶ ὅλον τὸ ἔμποριον γίνεται μὲτοῖνα, ἢ Οδωμανικὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Κρήτης· ἢ χριστιανικὰ Ελληνορρώματιν, καὶ Εὐρωπαίων· μόνα τὰ ὀνομαζόμενα Τζιρίμια, καὶ Σάϊκαι εἴναι ἐντόπια πλοῖα, καὶ χρησιμευούν διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν πραγμάτων διὰ τὴν Νείλου, ἢ ὅποια διὰ τὴν ἀφροντίσιαν τῆς Διογκήσεως γίνεται μὲτολλήν δυσκολίαν ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τῆς Νείλου· ἐν ᾧ μὲς ὀλίγα ἔξοδα ἡμπορεύσει νὰ καθαρισθῇ, καὶ νὰ γένῃ πλώιμος ο διώρυξ ἀπὸ τῆς Πόλεως διὰ τὸ Ραχύτι, καὶ νὰ διαβιβάζωνται παντοτεινὰ, καὶ μὲ ασφάλειαν αἱ πραγματεῖαι.

Ζυγία, Μέτρα, καὶ Νομίσματα — Ιδὲ περὶ ἀυτῶν ὅσα διακεκριμένως διεγράψαμεν εἰς τὸ ἄρθρον

ΑΙ.

ΑΙΓΑΙΟΝ οι ἐκεῖ παρεπιδημοῦντες Ἑλληνορράμαιοι βαστὴν τὰ κατάστιχά των εἰς παράδεις, Μαϊδίς απὸ τῆς Αραβικοῦ μεδίου ὄνομαζούτες τους. Ἡ Κανσταντινούπολις, Σμύρνη, καὶ Θεσσαλονίκη κάμνουν ἀρχετὸν εμπόριον μὲ τὸν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἵδε περὶ αὐτῶν εἰς ταῦτα τὰ ἄρθρα.

Ἡ πότε Μεγαλόπολις Ἀλεξάνδρεια μόλις κατοικεῖται τώρα ἀπὸ 13,000 ψυχῶν, ἀνδρῶπους συμμίκτους ἀπὸ ὅλα τὰ Αιγυπτιακά, καὶ ξένα γένη· μεταξὺ τῶν ὅποιων συναριθμοῦνται καὶ οἱ ὄνομαζόμενοι Βεδουΐνοι, πάμπτωχοι, ἀδρησκοι, παρόμοιοι μὲ τοὺς παρὰ ἡμῖν Αιγυπτίους (τζιγκάρους) ἐγκατοικοῦντες εἰς Σόλους τῶν παλαιῶν τῆς πόλεως ἐρειπίων, καὶ ὑπηρετοῦντες εὑδηνά, καὶ πιστὰ ὅσους τὰς πληρώσουν· πρὸς δὲ τὰς λοιποὺς εἶναι κλέπται, καὶ φεῦσται ἀναίσχυντοι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ τῆς ΣΤΡΙΑΣ — Ἰσκενδερῶν, Alexandrette, Πόλις, ἥν νὰ εἴπω ὁρθότερον ἐρείπια τῆς παλαιᾶς ταύτης πόλεως τῶν Σελευκιδῶν, κειμένη εἰς ἔλι γοσῷδη μὲ λιμένα καλὸν, καὶ χρήσιμον εἰς τὸ διεθνέα στοιχεῖον τοῦ Χαλεπίου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου απέχει 28 λεύγας. Μ. 54°. 16'. Πλ. Β. 35°. 30'.

Οἱ ὄλιγοι κάτοικοί της εἶναι πτωχοί, χριστιανοί, καὶ χρήσιμοι εἰς τὸ γὰρ δέχωνται τοὺς ἔλλιμενούς, νὰ τὰς ὑπηρετῶν, καὶ νὰ ζῶσι μὲ αὐτὸν τὸ ἔργον.

Ἐμπαρακάθηται εἰς αὐτὸν Ἀντιπρόξενοι (Vice-Consuls) τῶν ξένων ἔθνων διὰ γὰρ προστατεύουν τοὺς εἰσπλέοντας, καὶ λαμβάνουν τὰς πραγματείας γὰρ τὰς ἔξαποστέλλουν διὰ τὸ Χαλέπιον· ὥστε ἐπειδὴ ἡ πόλις αὕτη εἶναι καθ' αὐτὸν λιμήν τοῦ Χαλεπίου, ἵδε καὶ περὶ αὐτῆς τὴν ἐκείνου περιγραφήν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ τῆς ΑΛΒΑΝΙΑΣ — Σκόδρα, Scutari, Πόλις μεγάλη πολυάνθρωπος, καὶ καλὰ ὡχυρωμένη, Μητρόπολις τῆς ἀντί Αλβανίας, κειμένη ἐπὶ τὸ λίμνην Ζέταν πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆς Βοκάνας ποταμοῦ, 24 λ. πρὸς Ν. Α. ἀπὸ τῆς Ραγκίνης, καὶ 19 πρὸς Β. Δ. ἀπὸ τῆς Αλβανοπόλεως. Μ. 31°. 10'. Πλ. Β. 42°. 5'.

Η καλὴ Διοίκησις, καὶ οὐ ἀνδρία τοῦ περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης. Ἐκατονταετήριδος ἀκμάσαντος ἐν αὐτῇ Μαχμούτ Πασσᾶ ἔδωκεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὄνομα δόξης, καὶ ἐμπόριον μὲ τὸν Ἀδριατικὸν Κόλπον, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῷ πόλεις. Οἱ κάτοικοι Ἀλβανῖται Τύρκοι, καὶ Δατῆδοι, Λάζαροι, κατ' ἴσοτιμίαν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον, εὐδοκίμησαν εἰς ἀμφότερα, καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν εἰς ἑθνος ἀμαθεῖς, ἀλλ' ὀξύνει.

Ζυγία μεταχειρίζονται τὰ Τουρκικὰ, καὶ τὰ Βενετικά, καθὼς ὅλη η Ἀλβανία, καὶ Νομίσματα ὁμοίως. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ** — ἐπονομαζομένη ἀχυρώδης (Della Paglia) Πόλις κτισθεῖσα παρὰ τοῦ Πάπα Αλεξάνδρου, καὶ ὑποκειμένη πρότερον εἰς τοὺς Δύκας τῆς Σαυσίδιας, τώρα δὲ ἀποτελοῦσα εἰς τὴν Γαλλίαν, 16 λ. πρὸς Β. Α. τῆς Νικαίας^ο 36 πρὸς Δ. τῆς Τύριν, καὶ 14 πρὸς Β. Δ. τῆς Γενύας. Μ. 26°. 12'. 30". Πλ. Β. 44°. 54'. 30". Ἐχει περὶ τὰς 14,000 κατοίκους, καὶ οὐδὲν αξιόλογον εἰς τὸ ἐμπόριον. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνθήκην πάλιν ἐδόθη εἰς τοὺς παλαιούς της Δούκας.

ΑΛΕΣΙΑ == Alais, η Alés, Ἐπαρχία τῆς Γαλλίας, μέρος τῆς Λιγκαδόνης, καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἐμπεριληφθεῖσα εἰς τὸν νομὸν Γάρδον.

Τὸ πλευσιώτερον προϊὸν τῆς μικρᾶς ταύτης Ἐπαρχίας συνίσταται εἰς μετάξια ἀναβαίνοντα εἰς 800 ἕως 900 καντάρια κατ' ἔτος, καὶ χρησιμεύοντα εἰς πολλὰ ἔργα· χειρα μεταξωτὰ εὐτόπια, καὶ ξέρα.

Πόλεις ἐπισημότεραι τῆς Ἐπαρχίας η ὁμώνυμος Ἀλεσία, η Ἀνδουζα, καὶ τὸ Βιβαρίσιον. Ιδεὶ ταύτας, καὶ Γάρδον, διὸ περισσοτέρα πληροφορίαν.

ΑΛΕΣΙΑ — Πόλις ποτὲ πρωτεύουσα τῆς ἄνω Ἐπαρχίας ἐπὶ τὸν Γαρδῶνα ποταμὸν, 14 λ. πρὸς Δ. τῆς Αραυσίωνος (Orange). 14 πρὸς Β. τοῦ Μουσπελλιέρου, 140· πρὸς Α. Ν. Α. τῶν Παρισίων. Μ. 21°. 32'. Πλ. Β. 44°. 8'.

Ἐμπορεύεται η Πόλις αὕτη εἰς τὰ προϊόντα της, φέρεται, ἔλαια, ἔλαιον, καὶ μετάξια· ἔρχοχειρεῖ δὲ

ρύχα μερικά· ἔως 2,300 δωδεκάδας μεταξωτὰς περικρημίδας, καὶ 100,000 λίτρας μεταξωτὰς ταινίας διαφόρυ πλάτους κατ' ἕτος εξόδευομένας εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ Ἀμερικὴν τὰς περισσοτέρας· εὐδοκιμεῖ καὶ εἰς Βυρσοδεψεῖα, καὶ εἰς κατασκευὴν Χαλκάνθου παρομοίας μὲ τὴν Ἀγγλικὴν, ἀπὸ τὴν ὥποιαν ἐκδίδει ἐπισιώς ἔως 2,000 καντάρια.

ΑΛΙΚΑΝΤΑ — Πόλις τῆς Ἰσπανίας εἰς τὸ Βασιλειον τῆς Βαλεντίας, κατὰ τὸ παράλιον τῆς Μεσογείου, εἰς τὸ μυχὸν τοῦ ἀπ' αὐτῆς παρανυμούμενου Κόλπου· ἀπέχει 83 λ. πρὸς Ν. Α. ἀπὸ τὸ Μαδρίδιον, καὶ 30 ἀπὸ τὴν Βαλεντίαν. Μ. 17°. 38'. Πλ. Β. 38°. 25'.

"Οταν οἱ Ἄραβες ἐκυρίευον τὴν Ἰσπανίαν, ἐγνοῦντες τὴν καλὴν τοποθεσίαν τῆς Πόλεως ταύτης, τὴν ὀχύρωσαν, καὶ πῦξαν τὸ ἐμπόριόν της· ἀλλὰ μετὰ τὸν διαγράμμον τῶν, ἐξέπεσε καὶ η δόξα, καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς, ὥστε τῷρα συνίσταται εἰς μόρνη τὴν ἐξαποστολὴν τῶν προϊόντων τῶν περιχώρων της, καὶ μέρος τοῦ Βασιλείου τῆς Βαλεντίας.

Διὰ τὸν καλὸν τῆς λιμένα, καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου της μὲ τὴν Ἰταλίαν, ἡ Ἀλικάντα εἶναι ἐμπορική, καὶ ἀραιά πόλις, καὶ μάλιστα διότι τὰ τελώνια της, καὶ αἱ λοιπαὶ φορολογίαι εἶναι ὄλιγότερα ἀπὸ τὰς τῶν λοιπῶν Ἰσπανικῶν παραλίων πόλεων· ὥστε κάμινοι μεγάλαις ἐξαποστολὰς εἰς στίμμι, στύφι, λιθάργυρον, πριοκκόκι, ἄγιστον, κύμινον, καὶ κρασία καλᾶς ὑπολίθεως ἐπορομαζόμενοι, Vini de Tinto, ἦτοι Βαμμένα· ἔτι δὲ σταφίδας, σύκα, ἥλαιον, κάππαρι, κρόκον, καὶ ἀμύγδαλα γλυκά.

Πρὸ πάντων ὅμως ἐπιζήτητος εἶναι ἡ στερρόστακτη της (Cenere Soda, ἡ Bariglia) ὄγομαζομένη ἀπὸ τὸ συνανυμούμενον χόρτον, τὸ ὅποιον καιόμενον τὴν ἀποστάζει, καὶ κυρίως λέγεται Κάλι, καὶ Γαλλιστὶ Salicote· διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σμήγματος χρησιμεύειν καὶ ἄλλαι στερρόστακται, ὡς τῆς Συρίας, Διβύης, Σικελίας, καὶ Θρασαλορίκης· ἀλλ' ἡ τῆς Ἀλικάντης γνωμένη εἰς τὴν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΗΤΗΣ ΛΙΓΑΝΗΣ

Ε.Γ.Δ. Ι. Κ.Π.
ΕΠΑΝΩΝ ΑΙΓΑΙΟΝ 2006
τὴν

τὴν Μουρκίαν, καὶ Γρενάδαν ἐκτὸς τούτου εἶναι ἀναγκαῖα καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ψελίων, μάλιστα τὸν χυτῶν μεγάλων καθρεπτῶν· διὰ τῦτο καὶ ἐπιστέψεις μεταχομίζονται εἰς τὴν Γαλλίαν μέγισται ποσότητες, ὡς περὶ τὰ 80,000 καντάρια, καὶ 20,000 εἰς τὴν Αγγλίαν. Δαπανᾶται καὶ εἰς τὸν τόπον πολλὴ ἀπὸ αὐτῆς εἰς τὴν κατασκευὴν σμηνυμάτων ἐγκριτότερων ἀπὸ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην.

ΟΛΙΜΠΟΣ τῆς Ἀλικάντης εἶναι εὐρύχωρος, καὶ ἀσφαλῆς, καὶ διὸ αὐτοῦ ἐμπορεύεται τὸ Μαδρίδιον μὲν τὴν Μεσόγειον· ὁ δὲ μεταξὺ μακρὺς δρόμος γίνεται μὲν ἀμάξιας τετράγροχα, Γαλέρας ὄνομαζόμενα.

Ζυγία, καὶ Μέτρα· ἐπειδὴ αἱ 100 λίτραι, ὡς τὸ καντάρι τῆς Ἀλικάντης ζυγίζουν 103 ἢ 104 Παρισιανὰς, ἀναλογεῖ περὶ τὰς 41 ὥκαδας· ἡ δὲ λίτρα περὶ τὰς 165 δραχμάς.

Η Βάρα τῆς Ἀλικάντης ἀναλογεῖ περὶ τὰ $\frac{2}{3}; \frac{1}{2}$ τοῦ πήγεως τῆς Τουρκίας.

Τὸ Καφίσον (ἀπὸ τῆς Ἀραβικοῦ καθεδρᾶς, ὡς εἰ κόβφοινος, ἢ σπυρίς) μέτρον γεννημάτων ζυγίζει 320 λίτρας σιταρίου, ὡς ὥκαδας 131 $\frac{1}{2}$, ὅ ἐστι περὶ τὰ 6 κοιλαῖ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης συναριθμοῦνται περὶ τὰς 15,000, καὶ κατὰ τὸ ἐμπόριον τῆς Ἰσπανίας κατατάσσεται μετά τὴν Γάδην, καὶ Βαρκελώγαρ.

ΑΛΜΑΔΑ — Almaden, Κάμη τῆς Ἰσπανίας εἰς τὴν Καστιλλίαν κατὰ τὸ σύνορα τῆς Ἐστρεμαδύρας πρὸς Β. κλόνυ τινὸς τῶν βυνέων τῆς Σιέρρας Μαρένχας (Μαύρος ὄρος) κειμένη, καὶ ἔχουσα ὑπὸ αὐτὴν τὰς εἰσόδους εἰς τὸ πλούσιον Μεταλλεῖον τοῦ Ὑδραργύρου. Μ. 12°. 55'. Πλ. Β. 38°. 25'.

Παλαιότατον εἶναι τὸ Μεταλλεῖον τοῦτο μηνονεύομενον 300 ἔτη πρὸ Χ. Γ. ἀπὸ τὸν Θεόφραστον, καὶ περιγραφόμενον ἀπὸ τὸν Πλίνιον· ἡ μεταλλικὴ ὕλη εἶναι Κιννάβαι φυσικὸν ἐρυθρότατον, περισπουδαστόν ποτε εἰς τοὺς Ρωμαίους, καὶ ἀναγκαιότατον τώρα εἰς τοὺς

Ισπανούς διὰ τὴν καθαροῦ τοῦ ἀργύρου εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς Περούς.

Ο Βασιλεὺς τῆς Ισπανίας ἀπολαμβάνει ἐπιστίως περὶ τὰ 2,000,000 Γρόσσια καθαρὸν εἰσόδημα ἀπὸ τὸ μεταλλεῖον, καὶ ὁ περισσότερος ὑδράργυρος μετακομίζεται εἰς τὴν Αμερικήν. Ιδεὶ ΜΕΣΙΚΟΝ, καὶ ΙΣΠΑΝΙΑ.

ΑΛΜΤΡΟΣ — Πόλις τῆς Ελλάδος ἐπὶ τὸν κόλπον τοῦ Βαλού, ἀντικρὺ τῆς Εύριππου, 12 λ. ἀπέχεσσα πρὸς Ν. Δ. τῆς Λαρίσσης. Μ. 41°. 10'. Πλ. Β. 38°. 34'.

Προϊὸν ἐπίσημον τοῦ Αλμυροῦ εἶναι ὁ Καπνὸς εἰς φύλλα μεσαίου μεγέθους, καὶ ἔχοντα πολὺ τὸ οὐτρῶδες, ὥστε καιόμενα εἰς τὰς καπνοσύριγκας ἐξάπτονται, καὶ σπινθηροβολεῦν. ὅλος ὁ καπνὸς οὗτος δαπανᾶται εἰς τὴν Τουρκίαν.

Τὰ περίχωρα τοῦ Αλμυροῦ διὰ τὴν παράλιον, καὶ χαμηλὴν τοποθεσίαν των χριστιμένουν διὰ παραχειμάσια εἰς πολλὰ ποίμνια προβάτων τῆς Ορεινῆς Μακεδονίας, καὶ Ήπείρου.

ΑΛΣΑΤΙΑ, ή **ΑΛΣΑΚΙΑ** = Alsace, Ἐπαρχία τῆς Βορειοῦ, Γαλλίας, συνιστώσα κατὰ τὸ παρὸν τοὺς νομοὺς τοῦ Ανω, καὶ τοῦ Κάτω Ρήνου, καὶ περιοριζόμενη πρὸς Α. ἀπὸ τὴν Σουηβίαν, πρὸς Δ. ἀπὸ τοὺς νομοὺς τῆς Μασέλλης, Μούρδης, Βόσγας, καὶ Ανω Σασσαναν· καὶ πρὸς Ν. ἀπὸ τὴν Ελυπτίαν. Μ. 24°. 30'. — 25°. 20'. Πλ. Β. 47°. 30'. — 49.

Προϊόντα — Εὐφορεῖ ή Ἐπαρχία αὕτη εἰς γεννήματα, κρασία, λινάρι, καννάβι, κρόκον, καπνὸς, ἐρυθρόδανον (ρίζαρι) καὶ ἄλλα.

"Οταν ή Διοίκησις δὲν ἔμποδίσῃ τὴν ἐξαποστολὴν τῶν γεννημάτων, ή Αλσακία στέλλουσα πολλὰ εἰς τὴν Ελουπτίαν, συνιστᾶ ἔμποριον μίγα, καὶ ἐπωφελές.

Τὰ κρασίατης ὄνομάζονται Κρασία τοῦ Ρήνου, καὶ ὅσον εἶναι παλαιότερα, ἄλλο τόσον προτιμῶνται· ή Ολλανδα λαμβάνει τὰ περισσότερα.

"Εχουσα δὲ πολλὸν, καὶ καλὺν ξυλικὸν, δίδει εἰς τὴν Ολλανδαν διὰ τὰ ναυπηγεῖα, καὶ διὰ τὰς οἰκοδομὰς μὲ ὄφελος τῶν ἐντοπίων.

Πρὸ τῆς Γαλλικῆς Δημογέρσεως ἔτρεφε 51 χιλιάδα βοῦδια, καὶ πλῆθος ποιμνίων προβάτων μὲ μαλλὶ μετρίως καλὸν, ἐπειδὴ πλύνεται τὰ πρόβατα πρὸ τῷ κυρεύματος.

Εἰς τὰ κτηνοτροφεῖα της εἶχε περὶ τους 23,000 ἵππους, καὶ πολλὰς ἀγέλας χοίρων.

"Εχει πρὸς τούτοις καὶ διάφορα μεταλλεῖα ἀργύρου, σιδήρου, μολύβδου, καὶ χαλκὸν, τὰ ὅποια ὅταν μεταλλύρωνται μὲ ἐπιμέλειαν, αποδίδυσιν ἀρκετὸν κέρδος.

Τέχναι — Τὰ ἔργοχειρα τῆς Ἐπαρχίας ταύτης δὲν ἔχει ὅσην ἔπρεπεν εὐδοκίμησιν· τὸ ὄπλοποιεῖον τῆς Μητροπόλεως Στρασβούργου ('Αργεντίνης) καὶ τὰ χρυσοχοεῖα της ἐπανύνται· ἀπὸ τὰ τελευταῖα ταῦτα λαμβάνει αρκετὰ τὸ ἐμπόριον. Ιδὲ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ, ὡπεριθέλομεν διαχυράψει, καὶ τὰ Ζυγία, καὶ Μέτρα.

ΑΛΤΩ'ΝΑ — Πόλις Γερμανικὴ τῆς Κάτω Σαξονίας ἐπὶ τὴν Βορείαν ὄχθην τῆς Ἀλβεως ("Ελβετίας") καὶ πρὸς Δ. πλησιεστάτη τὸ Αμβύργ. Μ. 27°. 28'. Πλ. Β. 54°.

Χωρίον μικρὸν οὖσα ἡ Πόλις αὕτη ἦν τῷ 1640, ἕτε διεπέρασεν ὑπὸ τὴν Δαγκικὴν ἐξουσίαν, ἐμεγάλωσεν, ὡς χρησιμεύουσα διὰ ἀσυλον καταφύγιον τῶν χρεωκόπων, καὶ ἄλλων κατακρίτων τοῦ Αμβούργου· οἱ δὲ Αμβύργιοι ζηλοτυποῦντες εἰς τὴν αὐξησιν, καὶ τὸ ἐμπόριον ταύτης τῆς γειτονεύσης Πόλεως, ἤγόρασαν τὸν ἐμπρισμόν της, κατὰ τὴν Ἰστορίαν τοῦ Καρόλου ΙΒ'. κατὰ τὸ 1712, ἀπὸ τὸν Στεϊμβόχον Στρατηγὸν τῆς Συηκίας.

Φρεδερίκος Δ'. Βασιλεὺς τῆς Δανίας αἰγεγείρας τὴν Αλτώναν, ἐκαθάρισε καὶ τὸν λιμένα της, καὶ ἐκτότε ἀνέλαβεν ἡ πόλις τὸ ἐμπόριόν της, καὶ προάγει εἰς τὴν εὐτυχίαν.

Τέχναι — Εἰς τὴν Αλτώναν καλλιεργοῦνται ὅσα καὶ εἰς τὸ Αμβούργον ἔργοχειρα, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἔργαται εἰσι εὐδηλότεροι, ὀφελοῦνται περισσότεροι οἱ Αλτωνιῶται. Ιδὲ ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΕΛΛΗΝΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑ ΕΠ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ